

Toch mooier zonder bomen

PUBLIEKE WERKEN PRINSENGRACHT

Wat Vernieuwing Prinsengracht tussen Leidsestraat en Spiegelgracht

Niet vaak laat de stad tegelijkertijd het 'voor' en 'na' van een make-over zien. Op de Prinsengracht, vanaf de brug in het verlengde van de Spiegelstraat, is dit nu wel het geval. Kijk richting Leidseplein en zie dat links het trottoir is verbreed en het gruwelijke woud aan amsterdammertjes is verwijderd. Rechts staan de auto's nog in insteekhavens en kronkelend gebutste amsterdammertjes op de gekste plaatsen. Wie zich omdraait, richting Vijzelstraat, ziet wat het verschil is als er geen bomen groeien. De grachtenpanden laten zich in al hun schoonheid bewonderen. Ze glimmen van trots. Plots valt op dat bomen, zelfs in de winter, verdomd veel zeventiende-eeuwse glorie verbergen. Voor bewoners is het ongetwijfeld fijn dat zij vanuit hun raam groen zien, ook het milieu vaart wel bij een groot bladerdek, maar voor de schoonheid van de stad is boomloos zeker een optie.

Wie denkt dat er in de Gouden Eeuw al bomen op de gracht stonden, vergist zich. Bekijk *De bocht van de Herengracht* van Berckheyde in het Rijksmuseum en zie dat er toen geen groen te bekennen was.

Waarom is dit stukje Prinsengracht een snijpunt van verschillende gezichten? Dat komt door de walmuren. Die zijn toe aan groot onderhoud. Aan de even kant is dat net uitgevoerd, de oneven kant is binnenkort aan de beurt. Daarom zijn de bomen weggehaald, overigens met het vaste voornemen er weer nieuwe neer te zetten.

Het stadsdeel heeft het onderhoud onder de grond aangegrepen om het uiterlijk bovengronds aan te pakken. De boel is strak getrokken, overbodige frutsels zijn weggehaald, er is eenheid in materiaal en zelfs de lantaarnpalen geven beter licht. Dat laatste heeft niets te

maken met het nieuwe uiterlijk, maar met de komst van de lantaarnpaal met ledverlichting. Die geeft een sprookjesachtig licht, is net iets robuuster dan een oud, iel exemplaar en heeft een gezellig kroontje op zijn hoofd.

De belangrijkste vernieuwing is het brede trottoir. Dat oogt niet alleen mooier, maar is prettiger voor wandelaars. Langs de grachten flaneren lijkt aantrekkelijk, maar valt in praktijk vies tegen. Trottoirs op de gracht zijn bijna altijd idioot smal en worden voortdurend onderbroken door charmante obstakels zoals de trappetjes van grachtenhuizen.

Die stoepen zijn zij zo smal doordat geparkeerde auto's veel ruimte innemen. Schuine insteekhavens creëren meer parkeerplaatsen. Maar om plaats te maken voor een breed voetgangersgebied, moet de auto evenwijdig aan de gracht parkeren en daalt het aantal parkeerplekken.

Op de stoep van het vernieuwde stukje Prinsengracht staan geen obstakels die auto en voetganger uit elkaar houden. Geen amsterdammertjes, geen rare betonnen blokken, zelfs geen bank of prullenbak. Daar wordt pijnlijk duidelijk dat een beetje amsterdammer de nieuwe vrijheid niet waard is. Voortdurend staan auto's en bussen op het brede trottoir geparkeerd en is de wandelaar alsnog genoodzaakt uit te wijken naar de weg.

Misschien is het tijd voor nog een ouderwets straatbeeld: oom agent. Een diender die langzaam wandelt, hier en daar een praatje maakt, zakkenrollers doet besluiten een straatje om te lopen en foutparkeerders een forse boete kan geven.

Xandra van Gelder

De vernieuwde walkant aan de Prinsengracht, tussen de Leidsestraat en de Spiegelgracht.

FOTO KLAAS POPMA